Preotul Staicu „îl livrează” consistoriului pe un preot nepomenitor, admițându-i caterisirea nepronunțată

Pe internet a apărut o mărturisire de credință a unui ieromonah din Arhiepiscopia Tomisului, pe nume ieronomah Lavrentie Srăchinaru. Imediat după aceasta a apărut un text de dezicere de acesta al preotului schismatic Staicu, scris în același stil brutal și inuman, care l-a făcut pe preotul respectiv cunoscut.

Mărturisirea ieromonahului Lavrentie este una simplă, dovedind o necunoaștere solidă a problematicii teologice, confuză, dar **totuși o mărturisire de întrerupere a pomenirii**.

Ieromonahul dobrogean anunță că întrerupe pomenirea atât a ierarhului care l-a hirotonit, cât și pe cea a ierarhului în eparhia căruia se află acum. Formularea sa este confuză, dar pare destul de clar că se referă totuși la întreruperea pomenirii la Proscomidie a celui care l-a hirotonit, iar la ecteniile publice a celui în eparhia căruia se află. Până când vom avea mai multe date, ne rezervăm dreptul de a crede că așa stau lucrurile, că preotul respectiv nu pomenește necanonic doi eparhioți. Probabil că dacă ar fi făcut acest lucru, autoritățile bisericești dobrogene i-ar fi atras atenția până acum.

Ieromonahul Lavrentie mai anunță că este un adept al grupului schismatic prostilist Sava-“athoniții”, că condamnă părtășia la erezie ca erezie, dar și căderea în erezie automată ca erezie (adică condamnă și “dogma” căderii automate în erezie de la Roman, dar și obiectul judecății lor de acolo, “părtășia la erezie”, concept biblic și patristic pe care participanții de la Roman l-au condamnat acolo fără ca măcar să îl înțeleagă).

Toate acestea arată că părintele Lavrentie are o înțelegere precară a problematicii teologice actuale legate de întreruperea pomenirii, dar că de făcut o mărturisire a făcut-o.

Preotul Staicu scrie un text batjocoritor, în care se leapădă efectiv de preotul respectiv, deși acela venea ca un membru al grupului Sava. **Nu putem să nu ne întrebăm de ce?**

Dincolo de ironia că întemeietorul deraierii schismatice îl acuză pe un părinte care își face timid o mărturisire de credință, pe care unii complici ai sfinției sale de schismă nu au făcut-o nici până acum, preotul Staicu, care în urmă cu câteva săptămâni a stat la masă cu doi stiliști, pe care i-a prezentat poporului nepomenitor român ca mărturisitori, încearcă o explicație fără nicio substanță teologică, acuzându-l pe acel preot de pomenirea a doi episcopi în același timp și de faptul că… "și-a provocat propria caterisire".

Mai întâi de toate trebuie spus că, într-adevăr, întreruperea pomenirii se face față de episcopul eparhiot, așa cum prevede canonul 15 I-II. Din text se pare că asta a și făcut preotul respectiv, întrerupând probabil pomenirea Înaltpreasfințitului Teodosie al Tomisului, episcopul în eparhia căruia se află canonic acum.

Probabil, după cum se mai obișnuiește, preotul respectiv pomenea la Proscomidie și pe ierarhul care l-a hirotonit, în speță, Preasfințitul Andrei al Harghitei. În momentul în care a întrerupt pomenirea ierarhului său eparhiot, a întrerupt la Proscomidie și pomenirea celui care l-a hirotonit. Asta cred că dorește să ne spună părintele Lavrentie. Dacă lucrurile stau altfel, îl rugăm să vină cu clarificări.

Dacă așa stau lucrurile, pentru aceasta nu poate fi caterisit pentru schismă, nici măcar într-un consistoriu prezidat de preotul Staicu însuși, care are boala consistoriilor (vezi "consistoriul" rușinii de la Roman, "consistoriul" de la Râmnicu Vâlcea, în care "l-a judecat" aproape singur pe părintele Claudiu, "sinoadele" personale în care a condamnat pe toți ierarhii ortodocși mărturisitori etc.).

Dacă ar fi pomenit necanonic, trebuia să fie deja condamnat de către autoritățile bisericești fără nicio legătură cu sinodul din Creta.

Să ne amintim că, în aprilie 2018, preotul Staicu a anunțat cu mare bucurie hirotonirea unui preot de către "horepiscopii" sârbi ai episcopului caterisit Artemie, pe care l-au trimis ulterior în Rusia, unde, ne spune preotul Staicu, acela pomenea cu formula de nepomenire, iar în taină pe episcopul Artemie (care nici măcar nu era cel ce îl hirotonise). **Atunci toată această practică i se părea preotului Staicu perfect canonică. Deodată, ea este motiv de caterisire.**

Cum așa?

Și-a găsit gruparea Staicu-Sava-Rădeni episcop?

Este interesant faptul că preotul Staicu și-a adus aminte deodată că, prin canonul 15 I-II, se întrerupe direct pomenirea ierarhului eparhiot, dacă ne gândim bine că de un an de zile întrerupe în stânga și în dreapta comuniuni cu toți ierarhii și eparhiile luptătoare contra ecumenismului, batjocorindu-i pe eparhioții respectivi (IPS Longhin, IPS Serafim etc.) **Oare aceasta nu este o probă clară în favoarea abaterii dogmatice de schismă a preotului respectiv, întâmplător judecat deja și condamnat pentru așa ceva?**

Preotul Staicu îl acuză pe ieromonahul Lavrentie că și-a provocat propria caterisire. **Oare recunoașterea după un an jumătate de la propria caterisire că a folosit o inovație în cult** (formula de pomenire "pe toți arhiereii ortodocși") **nu este o recunoaștere a propriei caterisiri, pe care preotul Staicu a făcut-o cu seninătate în ianuarie 2018, când a spus că a greșit timp de un an jumătate pomenind pe toți arhiereii ortodocși, că formula este eronată (confrații de schismă au numit-o și schismatică) și că de la acel moment va începe să îl pomenească pe episcopul nostru… (adică va relua pomenirea episcopului Andrei de la Miercurea Ciuc)**? Mai ales că acel proces de caterisire nu este încheiat, tema caterisirii preotului Staicu nu s-a judecat încă până la ultimele instanțe bisericești, **iar faptele ulterioare primei instanțe se reține ca agravante de către instanțele următoare și ar putea să motiveze, deci să valideze, caterisirea pronunțată de prima instanță**?

La primul punct al intervenției sale, preotul Staicu îl acuză pe ieromonahul Lavrentie că nu face distincția între cei ce au semnat în Creta și cei ce nu au fost prezenți în Creta. Nu înțelegem în ce mod ar fi această distincție un argument contrar ieromonahului Lavrentie, de vreme ce toți ierarhii români și-au însușit aceste documente eretice, măcar și pentru că nu au făcut opinie separată față de ele.

Dacă nu ar fi așa, iar această distincție este atât de importantă încât face diferența dintre mărturisire și schismă, **de ce a mai întrerupt preotul Staicu pomenirea unui episcop care nu a semnat direct documentele din Creta? Asta nu ar înseamna "provocare a caterisirii de drept"?**

Dacă am pune lucrurile în această logică eronată, după părerea mea, **am putea spune, de exemplu, că protosinghelul Elefterie Tărcuța și-a provocat propria caterisire, prin organizarea la Roman a unei adunări schismatice, doar pentru că ierarhul de acolo l-a caterisit în săptămâna următoare adunării schismatice?** Se cuvine să nu mai avem comuniune liturgică cu sfinția sa pentru că "și-a provocat caterisirea pe drept", cum se exprimă preotul Staicu?

Am auzit de acest părinte ieromonah Lavrentie încă din 2018, când cineva mi-a cerut o părere despre acesta, spunându-mi cel mai important fapt din mărturisirea acestuia, care este motivul real al respingerii sale de către preotul schismatic Staicu: **ieromonahul a fost hirotonit după sinodul din Creta.**

După știința mea, ieromonahul Lavrentie a întrerupt pomenirea în 2018 și a întrebat prin Moldova la marii "pandiți" de la Rădeni și nu numai la aceia despre situația sa. **Peste tot, cei care în urmă cu câteva săptămâni l-au acuzat pe ieromonahul Pamvo că este schismatic pentru că nu mai recunoaște harul în Biserică au refuzat să îl recunoască pe ieromonahul Lavrentie ca preot, pentru că este hirotonit de către un ierarh ecumenist după sinodul din Creta. Adică au negat harul în Biserică prin negarea capacității actualilor ierarhi de a hirotoni preoți.**

> *35 de întrebări teologice despre corecta nepomenire, adresate monahului Sava și adepților „acriviei" cuviosiei sale*

În acel moment, anul trecut, l-am asigurat pe ieromonahul respectiv că noi, cei ce mărturisim corect teologic antiecumenist, îl recunoaștem ca preot, îi înțelegem strategia de luptă și nu o condamnăm, mai ales că după ce a primit preoția a făcut ce trebuia, adică s-a despărțit de cel care mărturisirea eretic.

În realitate, cred că motivul pentru care și preotul Staicu refuză să îl recunoască drept mărturisitor pe ieromonahul Lavrentie este acela că a fost hirotonit după Creta. Niciunul dintre cei care se află actualmente în grupul schismatic al monahului Sava nu îi recunoaște preoția acestui preot, pe motiv că a fost hirotonit după sinodul din Creta.

Deși vorbesc de dimineața până seara despre recunoașterea tainelor celor

care nu sunt încă condamnați nominal pentru erezie, în realitate, în cazul acestui preot nu îi recunosc preoția validă.

> *Nepomenitori greci, despre strategiile stiliste ale monahului Sava și ale însoțitorilor săi în România*

Argumentele pe care le dă preotul Staicu, perfect irelevante canonic, încearcă să îl învinovățească pe acest ieromonah pentru faptul că și-a luat preoția după sinodul ecumenist. Ele ar fi avut oarecare însemnătate de ordin moral, dacă ieromonahul ar fi plecat din Harghita de frică într-o eparhie unde să nu existe represiune defel. Având însă în vedere că probabil în Dobrogea va fi caterisit și prigonit, ele sunt lipsite de orice relevanță…

Unii vor spune că preotul Staicu îi recunoaște acestui părinte preoția până la caterisire, pentru că scrie aceasta textual. Dacă ar fi așa, nu ar trebui să se împiedice de motive necanonice scornite și ar fi trebuit să îl accepte ca mărturisitor.

Este prima dată în trei ani de nepomenire când un preot nepomenitor nu acceptă mărturisirea de nepomenire a altuia și "îl livrează" consistoriului spre caterisire, recunoscându-i apriori validitatea caterisirii.

În realitate, preotul Staicu încearcă să le ofere tuturor celor din grupul schismatic Sava o scuză pentru neacceptarea acestui ieromonah pentru ei, fără ca aceștia să trebuiască să recunoască motivul schismatic pe care îl au, faptul că nu îl consideră de drept preot.

Desigur, toate părerile preotului Staicu trebuie mai întâi aprobate de către călugărul Sava, față de care ne anunță că „a făcut recurs" și așteaptă verdictul acestuia, pentru a vedea cum se procedează în privința ieromonahului respectiv.

Pentru părintele Lavrentie este o veste bună că preotul Staicu refuză comuniunea cu sfinția sa, deoarece preotul Staicu este schismatic și dezbinătorul mișcării antiecumeniste din România.

Înseamnă că părintele Lavrentie are toate șansele ca acum, după întreruperea

pomenirii, să nu cadă în înșelarea neostilistă în care îi duce pe adepții săi călugărul atonit Sava Lavriotul. Dacă se pune la punct cu toate detaliile legate de nepomenire are toate șansele să facă o mărturisire corectă.

Tuturor preoților care doresc să întrerupă pomenirea le dăm un sfat util: nu faceți greșeala de a cădea din comuniunea fără voie cu erezia ecumenistă în schisma monahului Sava Lavriotul, pentru a nu fi căderea a doua mai gravă decât cea dintâi. Informați-vă corect și întrerupeți pomenirea fără mândrie și dorință de îndreptățire, cu smerenie și răbdarea de a lucra o luptă grea, care poate să fie de lungă durată.

Dacă din lipsa de atitudine față de erezie se mai ridică omul, așa cum a făcut-o părintele Lavrentie Srăchinaru, din schisma monahului Sava este mult mai greu să o facă.